

Entreprenøren for at tage Ansvar for den her ommeldte Forskjælse af Arbeidet, hvis Indledning han i Øvrigt paabegyndte allerede i Aaret 1869, da han lod støbe en Del af de til Lebedemningen nødvendige Betonblokke, men uden at han da fortsatte Arbeidet. Hvad angaar de Lvangsmidler, der med Hensyn til denne Del af Arbeidet kunde være bragte til Anvendelse mod Entreprenøren, skal man indskrænke sig til at henvisse til de ovenfor fremførte Bemærkninger om Ministeriets Opfattelse af Lvangsmidternes Anvendelighed i det Hele taget under de forhaandenværende Omstændigheder.

Hvad endelig angaar det i Landssthingsstiden 1871—72, Sp. 2780 omhandlede Tilbud paa Anlæggets Udførelse, skal man indskrænke sig til at oplyse, at dette ikke egnede sig til at antages, da Bærkerne efter de Tilbudet ledsgende Planer ikke vilde erholde den fornødne Soliditet.

Uden at ville udtale nogen Formening om, hvorvidt der fra Ministeriets Side overfor Entreprenøren er iagttaget alt Fornødent med Hensyn til en prompte Opfyldelse af de for Arbeidets Fremme kontraktmæssigt stipulerede Betingelser, — skjønner Udvalget ikke rettere, end at:

da der i de 3 Aar, der ere hengaaede imellem Havnearbejdets Projektering og Kontraktens Afslutning, har været tilstrækkelig Tid til at erhverve det mest udstrakte Kjenndskab til Anlægsterrenet og i saa Henseende fikke sig imod Eventualiteter, der under Arbeidets Udførelse have nødvendiggjort Forandringer i de omkontraherede Planer, samt — da der først under 31te August 1870, eller kun 4 Maanedes forinden den hele Dødhavn i Følge Kontrakten skulde være færdig til at tages i Brug, er blevet taget Beslutning om Bortgravning af et allerede i 1869 af den tilsynshavende Ingeniør opdaget Lørdelag paa det Sted, hvor Slusegabetets Voldværk skulle anbringes, — saa kan Ansvar for, at forskjellige Dele af Havnearbejdet ikke ere bleve udførte til den i Kontrakten stipulerede Tid, neppe alene paahvile den paagældende Entreprenør.

Under Henvisning til Statsrevisionens herom Anførte (Betænkning Side 93—94) vil det bemærkes, dels at forskellige Uregelmæssigheder have fundet Sted med Hensyn til Udførelsen af forskellige under Konto II. C. givne Bevillinger, og dels at de Overslag, hvorpaa Bevillingerne ere givne, ikke have været tilstrækkelige.

Udvalget forventer, at Statsrevisionens velbegrundede Anmærkninger i saa Henseende maa blive tagne tilfølg, og at de Overslag, der ligge til Grund for Bevillingerne, frendedes maa blive affattede med særligt Hensyn til, at de deri omhandlede Arbejder ogsaa kunne blive udførte for de anslaaede Summer.

Under Konto V. (Den grønlandske

Handel) har Statsrevisionen henledet Opmærksomheden paa Koloniernes Forsyning, hvoraf det fremgaar, at imedens Udgiften til den hele Forsyning har andraget 211,813 Rd. 53 St., saa er heraf kun anskaffet ved Licitation — og i tvende Tilfælde med en altfor kort Frist — Varer for 113,248 Rd. 84 St.

Udvalget maa med Statsrevisionen anse det ønskeligt, at de fornødne Varer til Koloniernes Forsyning, saavidt muligt tilveiebringes ved Licitationer, der ere berammede med betimeligt Barjel og passende Leveringstid, navnlig naar der attraas Levering af større Partier.

Under Konto 10, Udgifter, Handelsrørelsen vedkommende, har Statsrevisionen henledet Opmærksomheden paa en Overskridelse af Bevillingen til Læge- og Fødselsvæsenet i Grønland, foranlediget ved en ikke ubetydelig Forøgelse af de derværende Lønnede Jordemødres Antal.

Omendkjøndt Ministeriet paa givne Foranledning har fremhævet, at Antallet af Jordemødrene sammeledes ikke hidtil har været begrændset, og at det ikke heller kan anses rigtigt, at der i saa Henseende fastsættes et Maximum, saa skjøner dog Udvalget ikke rettere, end at Statsrevisionen med Rette har bemærket, at Udgiften ogsaa paa denne Konto maa være begrændset af Bevillingen, og derfor har henledet Rigsdagens Opmærksomhed paa dette Forhold.

ad § 21. Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.

Under Konto V., Kunstanstalter og Kunstsamlinger, har Statsrevisionen henledet Opmærksomheden paa, at der tilbids ved Laan imod Forrentning og aarlige Afdrag er erhvervet til de danske Kongers kronologiske Samling paa Rosenborg for en Kjøbesum af 1,885 Rd. 74 St. 5 sjeldne Sølvgjenstande fra Christian VI.s Tid, der betragtes som Depositum i Samlingen indtil fuld Betaling er ydet. Paa givne Foranledning har Ministeriet oplyst, at Gjenstandene ere erhvervede alene for Sølverdien, at de vare bestemte til Indsmeltning og derfor strax maatte erhverves, dersom de ikke skulde gaa tabte, men at der ved Transaktionen iøvrigt ikke er paadraget Samlingen nogen som helst Risiko eller Forpligtelse.

I det man henviser til Statsrevisionens herom Anførte (Bet. Side 115—16) maa Udvalget ganske tiltræde Statsrevisionens Betragtning af Forholdet, navnlig ogsaa Omstet om, at i fremtidige Finantslove Bevillingerne til Kunstsamlingernes Forøgelse stilles noget friere, t. Ex. saaledes, at Ministeriet faar Bemyndigelse til at oplægge og lade overgaa som disponibel Beholdning indtil